

Ágrip (útdráttur)
af ferðum þrústsins í ár;
frá til

Ákureyri:

2. jan.
30. jan.
23. febr.
18. mars.
12. apr.
3. maí.
26. maí.
17. júní.
22. júlí.
11. ág.
29. ág.
17. sept.
3. okt.
1. nóv.
1. des.

Ákureyri:

17. jan.
13. febr.
8. mars.
2. apr.
26. apr.
18. maí.
7. júní.
29. júní.
3. ág.
21. ág.
9. sept.
27. sept.
17. okt.
17. nóv.
17. des.

Þritíjóni: Baldur Benquinsson.

Morgunstarman.

1. ár.

28. jan. 1897.

N° 9.

Þöðu í land
meðan tími er til.

Úr ensku ritiz.

Ég man eftir því, að ég veid einu sinni frá Buffalo til Niagaráfljótsins (frö. neaqara-).

Þegar ég sá þetta mikla tignarlega fljót, spurdi ég fórunaut minn:

"Hvada á er þetta?"

"Það er Niagára," svaraði hann.

"Enn hvað áin er falleg," sagði ég,

"svo lygn og hrein og tær. Hvað er langt hédan að fassinum?"

"Svo sem fjórði partur úr mílu."

"Getur það verið, að við eigum ekki
eftir nema fjórða part úr milu,
þangað til við fáum að sjá vatnið í
áðrum eins afsa, eins og það hlýtur
að vera í, þegar það er rétt komið
að þessum vöðalega fassi."

"Þér sjáid það nú bráðum sjálfur."

"Ég fékk líka að sjá það, og ég
gleyomi þú albrei, þegar ég sá Hia-
gara í fyrsta sinni, né þeirri kem-
ingun, sem þeirri sjón var samfara."

"Núgi oradur! Þú setur bítinn
þinn út á Hia-gara-fljótið; það er
svo lýgnt, svo spegilþagant. Þú ert
að hugsa um, hvað það mundi verða
gaman að sigla á þessum gljáandi
fleti. Þú sér að eins afurðlita gára
fyrir framstafrinum og silfurlita
rák í kjölfarinu og þú lídur af-
ána svo hægt og yndislega. Strar,
segl og styrri — allt er til taks,

og þetta er undur-gaman.

Enn svo er allt í einu hröfnad
afan af ströndinni.

"Varid þið ykkur, ungu menn!"

"Vara okkur — á hvernju?"

"Fossinn er rétt fyrir neðan ykkur."

"Fossinn — enn sú vitleysa! Við
erum andvitað ekki þeir aular, að
við höldum beint afan eftir honum.
Þegar við sjáum, að við erum komn-
ir nærri fossinum, þá er engin
hætta á öðru enn að við stefnum
til lands. Enn það er engin hætta
enn. Við tökum ekki afan fyrir
mönnum fyr enn við sjáum þá.
Við skulum halda áfram, óvengir!"

Og þeir halda áfram.

Enn svo er aftur hröfnad af landi:

"Varid þið, ykkur, ungu menn!"

"Vara okkur — á hvernju?"

"Há fossinum; sjáid þið ekki foss-

inn? Flýtið þið ykkur í land, annars ferist þið! Þquds beinum flýtið þið ykkur! Upp með stjórn! snúid þið við bátinum. Þváid þið! Þváid þið! Þváid þið! þangað til blóðið springur fram undan næglunum í ykkur.

Þvíð þið ekki, að hér er um lífið að tefla? Þváid þið, váid þið."

O, — það er af seint! — Hú er apt, orgað eða bölvað — emm ekki er slugar. Ofan berst báturinn með afsakræða, lengva og lengva ofan eftir, og laks — laksins — ofan í hylclýpi! — Skemmtisíglingin endur með skelfing og dauða.

Vinir góðir! Hve margir eru þeir ekki, sem á sama hátt láta vera að sigla sér til skemmtunar á starfljóti lífsins og fara að lokum í spillingar fossinum!

Þeir atla bara að leika sér og skemmta sér. Allt á að vera gaman og gleði. Þeir atla að njóta lífsins, meðan þeir mega höndla gleðina, meðan hún er fáanleg. Og allt gengur svo ágætlega. Leiðin er svo lokkandi fægur og spegilslett fram undan þeim. Hver er að tala um hettur nú? Þeir geta engu hettu síð. Þeir halda það sé nógur tíminn að rífa seglin eða að snúast við og róa í land, þegar þeir sjá, að hettan er í raun og veru í nánd. Enn áður em þeir vita af því, eru þeir komnir í strenginn fyrir ofan fossinn, og svo berast þeir með óstöðvandi hræða niður eftir — niður í hylclýpi spillingarinnar. Nú vildu þeir nema stöðun og snúast við, emm nú er það orðið af seint. Unguvinir! Gætið yðar við

~~strengd~~ strengnum, sem nemnum
afan i spillingar - fassinn!
John Gough.

Drykkjuskapurinn er mikill ávinningur!

(Eftir amerísku bláði).

Of þig langar til að kveðjast af þornta
eins og i bremanoli eplimörku, þá
fandu að drekka; þú að þú seftar
og þú meira sem þú staurar þig, þú
þurrani verður tunga þín og þú
líkani verður mægi þinn bakara-
afni.

Of þú vilt talma fyrir ætlunum þeirra
sem reyna að studda að velferð þinni
þá fandu að drekka, og þér mun
takast það.

Of þú vilt á sem kräftugastan hátt
vinna á móti þinni eigin viðleitni
við að verða nytsemdommadur hér

i heimi, þá fandu að drekka,
þú að þú mun þér mistakast.
Of þú vilt láta þá alla verða sér
til skammur, sem leitast við að
studda að virðingu þinni, ánægju
og velfarnar, þá fandu að drekka,
og þú ent hárriss með að vinna
sigur á þeim öllum.

Of þú hefur áfráðid að verða óreiði og
rafill að marku, þá fandu að
drekka, og þú munt innan ska-
mms verða bjargpröta og ekki
eiga einn eyri í vasanum.

Of þig langar til að fjölskylda þín
lífi við sult og seiru, þá fandu
að drekka; með þú móti veitist
þér leitast að losna við allt þér
á að sjá þinni fyrir líforand-
eyrjum sínum.

Of þig langar til að leggjast í ástættu
spil, þá fandu að drekka á

undlan.
Ef þú vilt verða brjálaður, þá fændu
íð drekka; þú ert þá í nettri
leid til vitlausra spítalans.
Ef þig langar til að verða áhrifur til
íð eiga skynsamlegar samneðun
við menn, þá fændu íð drekka, og
þú munt bulla eins og vitfir-
ingur.
Ef þú vilt sikhjast af kylum og
áþverra, þá fændu íð drekka.
Ef þú þú vilt gera heyrnum kunnar
yfirsjánnir þínar eða leyndanmál,
sem þér hefur verið trúad fyrir, þá
fændu íð drekka; hvantveggja
mun þá þá fecturra, og þú ert
sem þú hellir meinu í þig.
Ef þú hefur hvaurtan líkamur og
áætla heilur, þá fændu íð drekka
og þá munt innan skamms minna
hvantveggja.

Ef þú vilt lesna við eigin þínar, þá
fændu íð drekka, og þér munu
hvenfa eins og slögur fyrir sálu.
Ef þig langar til íð helta íð vena
þjáls máður, em lenda heldur
í einhvern „letigandi“ eða
þá tekrastafnum, þá fændu íð
drekka; þú að þá verður þú ekki
svo langt þangað til þú ert orðin
áfer til að sjá fyrir þér sjálfur.
Ef þú vilt iðhýsa öllu yndi af
heimili þínu og öllum fríði, þá
fændu íð drekka, og íð samlynd
með allri sinni eynd mun setj-
ast íð hjá þér.
Ef þú vilt missa traust meðbræðra
þinna, þá fændu íð drekka; þú
íð hvar lítid sem þú hugsar um
þá, þá kemur öllum saman um
þá, íð þeim, sem vinnur sjálfur
sér og þjálskyldu sinni óbetan-

leyst tjón, munu veita nýjz heyst
ad þann eins með aðna.
Ef þú vilt verða skammur lettur
á sjáðfélögum og mannfélögum,
þú þandur ad drekka; þess verður
þú ekki langt ad bida, ad þú
verdir slýggðasmaud landeyða, sem
ekki er við hjálprandi.
Ef þú vilt aðla þér fyrirleitningu
allna, þú þandur ad drekka;
semilezt fólk leitir þú heldur á
mýkjuhaukum enn til þins og þins
heimilis.
Ef þú langar til ad verða sjálfs-
máningi, þú þandur ad drekka;
þú ad það steypir onúnum ávæð-
anlega í ávænting, ad ávænta
vinnubræk sitt og ávænta bræfta.
Ef þú ert ávæntingum með lífið, þú
þandur ad drekka, þú þú verður
þú laus við það og vinnu

þú inn skelfingun, skámm
og slánda enn ettnemum og
vinnu þínu sorg og kvæl.
Ef þú ert ungun, þú þandur ad
drekka, þú verður þú fljött
gamall meðumáðum.

Ómátmálanlegt.

Það er ómátmálanlegt, ad drekka
ég aldrei áfengja drýkkji, verð ég aldrei
drýkkjumáðum.

Það er ómátmálanlegt, ad ef ég drekka
áfengja drýkkji, getur svo þann, ad mér
þann ad þykja þeir góðis, og ad lekum
get ég þú endi drýkkjumáðum.

Það er ómátmálanlegt, ad háfdrýkkji
er en uppsett af drýkkjumáðum,
skálim, sem allir drýkkjumáðum
hafa lent í.

Það er ómátmálanlegt, ad allir

afdrýkkjumenn hafa einhverna tuma
venid höfdrýkkjumenn, og að þeir
hafa að eins smátt og smátt orðið
að afdrýkkjumönnum.

Það er ómátnelánlegt, að ef
ekki verur til nein höfdrýkkja, þá
verur heldur ekki til nein afdrýkkja.

Það er ómátnelánlegt, að ef
afdrýkkjumönnum á að bæta við
sitt, þá verður hann að forðast það
sem hefur gent hann að afdrýkkju-
manni og heldur honum enn fäst-
um við þann læst.

Það er ómátnelánlegt, að ef
afdrýkkjumönnum heldur áfram
að forðast þetta, þá verður honum
ljángað.

Það er ómátnelánlegt, að ef ég
ætla að verða hann til gæðra
fyrirmyndar í þui skyni að þá
hann til að bæta við sitt, þá verður

ég sjálfur að vera bindindismáður.

Það er ómátnelánlegt, að ef
allir menn veru bindindismenn,
þá verur enginn afdrýkkjumáður
til og ekki heldur nein afdrýkkja.

Það er ómátnelánlegt, að heldi
menn áfram að drekka eins og þeir
nú gera, þá eykst tala afdrýkkju-
mannanna^{og} afdrýkkjan heldur á-
fram.

Hvað getur þá venid ómátnelan-
legna enn þetta, að það er skyllda
min að vera bindindismáður?

Og er það svo ekki ómátnelánlegt,
að ég á að leitast við að fá alla fé-
laga mína, vini og kunningja til
að vera bindindismenn, til þess
að skuli aldrei leiddur út í afdrýkkju,
enda þátt þeir seiu höfdrýkkjumenn
sem stendur.

(Mskv.)

Spjálur og renningi.
Blatts.

Ofoðlykkjan er undir-
ræt allra lasta.

(Nidurlag). Latid rú ekki þessan
spjálstela lengur úr vésun yðar, og
þessan renningja ekki lengur verna
yðar vitomunum og skynsemi.

Önn til þess að vera viss um það,
að þessir hettlegu þönnuastan
afðlykkjunnar, ekki rúki manna
eða teli, þá er best að ganga
í bindindi. — Ef ætunnaðunum,
sem ekki er þessum að bragða
vín, ganga í bindindi, þá má
þann vera viss um að hann verði
úr ekki afðlykkjunnaðum og
leidir blessun út frá sér; hann
verður reintur og elskaður af

állum betri mönnum og það
mun leida hann til þannings
og lífsheilla. — Ef ætunnað-
unum, sem af mikil er þessum
að brúka vínid, hettir við
það og ganga í bindindi, þá
fæst þessum þann frá óreglu,
skada, óvirdingju, vanheilan,
veikludu tunguhverfi, hjantueiki,
hugsunarleysi og ávinnslun og
máski huggjilegum dauða.

Þá, sem þannum litla dængun-
um til að bragða albei vín,
þannum þess litli dængunum
að umna mest af állum vel-
gjörnum sínum, þá þá hefur
leitt hann frá glætu.

Það er stór áynd að gefa
þannum vín.

Þáðinn sem bragðan ekki
vín, leidir blessun yfir heim-

ili ritt og á því heimili sem
enginn drökkur ein - er guds-
velþaknum, og meiri eða minni
heimilisgefna.

Veir skulum nú allir ljúga
quð að gefa oss réttan skilning
á þessu velþandanmáli og blessa
viðleitni vora málmur til heilla
og hamingju. Veir skulum nú
sem flestar, hætta alveg að bragða
vín og ganga í bindindi með
quðum félagsvilja, því það er
þveim samleiður, að hvern sé
sem hetti að bragða vín, hann
er lafveindur.

Gluggid nú um þetta, kann
veitarmenn! ungrir og ógrálar.

Þeir, konur, studlið að því, að
menn yðar hetti að bragða vín.

Þeir, ungra stulku, lætið það vera
það skilyrði fyrir geftingu yðar

ad mannsefnið lefi því upp á
sína ein og samvisku, að bragða
aldrei vín (áfergi).

Þeir, meður og fedur, lætið barn-
in yðar ganga í bindindi því
það er ónægnum bestu spari-
sjóður og gleðilegt farveiddar-
spor.

Veir endum svo þessar línur og
vorum að menn lesi þess með
athygli og ljúga quð að gefa
állum vilja og mátt til að stjórna
að því, að menn hetti að bragða
Þakkus eða eiga nokkunt sam-
neyti við hann: "Burt, burt
með hann!" ettu allir að troga.
"Burt, burt með hann!" etti að
vera ritad upp yfir hverju hési.
Ritstjórnir.

Restorfer Silfrast sökmar

Medlimir:

1. ^{sin} Björn Jónsson Miklabæ
2. Elísabet Colendsd. Helli.
3. Jóhann Sigfússon Skidaityr
4. Stefan Magnússon Sólh. gærdi
5. Guðni Jónsdóttir Úlfost. hafi
6. Anna Gunnarsd. Úlfoststæðum
7. Eggert Kristjánsson. Klískerpi
8. Oddni Ólafsdóttir
9. Oddni Sigung. dóttir
10. Baldur Berguinnsson Úppræðum
11. Jóh. Stefánsson
12. Oddni Stefánsdóttir
13. Jóhannes Steingr. son Silfrast.
14. Sálbenj Petersd. Úfri. Hátum
15. Jónes Magnúsd. Fremmi. Hátum
16. Friðmann Magnúso. Þorngangandi

17. Kristján Sveinsson Þ. Tungu
18. Oddni Petersdóttir
19. Jósep Jósefson Dyfingstæðum
20. Jóninna Sigfúsd. Haldulandi
21. Guðni Guðrúsdóttir Gilsbakka.

Bækur kauptar.

1. Saga Jóns Espólino
2. Nandidur í Hvassafelli
3. Hjálparur þér ójálpar
4. Hjálparur í ríðlögum
5. Presturinn og sáknar bærinn
6. Ónuga barnid
7. Styrkið
8. Sjáðabók Harneson Bláðala
9. Huld II. hefti
10. Huld III.
11. Huld IV.
12. Huld V.
13. Ón matuæli.

14. Eimreidinn I. hefti I. úr
 15. Eimreidinn II. _____
 16. Eimreidinn I. _____ II. _____
 17. Eimreidinn II. _____
 18. Eimreidinn III. _____
 19. Utanförim
 20. Stafráð vísindanna I. hefti
 21. Stafráð vísindanna II. _____
 22. Stafráð vísindanna III. _____
 23. Sjálffræðanum I. hefti
 24. Sjálffræðanum II. _____
- Gefnar bekkur:
25. Skóganiljurnar x
 26. Um trúarmál
 27. Samleikur Kristindámsins x
 28. Um stjórnanstjórnarmálid
 29. Úmsar sögur.
 30. Sparsemin x
 31. Uppeldid x
 32. Um áfengid og áhrif þess.

33. Kjöðabók Jóns Ólafssonar
 3. útgáfa.

Meira um „félagid“ í næsta bl.

Dálitid samtal.

A.: Ég hveðist vist ekki þessa hvid;
 hinn er vist ekki verri eða verður
 ekki, enn hvidinn sem við Hans
 þengum í fyrra vetur á Goerna-
 dalsheidi.

B.: Þótt þú mælti ekki beinlínis
 hveðist hvidinn — sérstaklega á
 meðum að þú þend ekki út í hana —
 þú getur hinn þú leikið þig gótt,
 þú — ekki entu orri meini enn
 meinskemur meidum!

A.: Ég segi þér það alveg satt, að
 ég skal fara þarna heim í dag

hvernig svo sem hann álmant.
Ég er nú varam við, þátt ekki
sé vel gætt að farna. Ég segi þér
það alveg satt að ég er enginn
sumingi þú ert en kominn út í
slankid.

B.: Ég get nú innþrútt mér það, að
þú elgís á við margna aðra; en
það er afþinglega skynsamlegt og
mannlegt að brúka varamerki.

Ég ert tek þú enn fram við þér að
farna gætilega. Ég blessaður þóttu
ekki nema að Hæli. Það er vit-
laust að haldra langt á mæti þessu
veðri!

A.: Ég segi þér það alveg satt, mér
er alveg áhætt. Ég er nú varam
við. Þér er sama hvernig hann
álmant. Ég er nú ekki eins
mikil skreda og sumir manni

hugsa. Vanta þessa blessaður og
vell. (Stekkur út í brúðina):
Hum, hum, hann erá nú
vera verri enn þetta!

B.: (Kallur á eftir A): Já, en
ekki hefur þú nú orutt að segja
á mæti brúfúðskeppnum ef
þér heita álmætti sinn.

„ „ „
Enn hvernig þér? A komat ekki
hjálpar laust heim að Hæli og
vartadi létid á að hann yði
brúðinni að brúð. — „ Það er
máður þátt hann láti orinna!“

— Það er undanlest hve sumir eru
gjarnir á þú að gæta af sér og
taka illa upp viðvaram og gæd
hollrúð annara!

~~~~~

Kirkjugölda,

i Silfrastadasókn 1896-97.

	kr.	au.
Olafur Kliskenspi	1,	38
Stepán Úppsölum	3,	30
Steingrímur Silfrastadum	14,	13
Sveinn Úfri-Flotum	3,	77
Jónas Fremri-Flotum	3,	47
Sigurður Þrákharjendur		86
Frimann Þorgarjendur	2,	46
Hjalmar Egilsá	3,	83
Lísi Tungukati		98
Þorkell Flataungu	2,	83
Sveinn sama stad	1,	3
Oddur Tyrpingsstötum	2,	40
Hálfólan sama stad	1,	49
Sigfus Helðulandi	1,	43
Gestur Stekkjarflötum	1,	13

Jón Gilsbakka

kr. au.
83

— Það er töluverðum óhagur að
búa á þeirri jönd, sem ekki er
stólsjöld. Af stólsjöldum þarf
að borga ekkert til kirkju = af
hndr. jöndaninnar; enn aftur á móti
þarf að borga af hndr. þeirrar
jöndar sem ekki er stólsjöld.

Þetta er síðan biskupsstólur
var. Virðist það ekki réttlætt.

Það er ekki réttlætt að sá sem
er fátækur skuli þurfa að borga
meira enn sá sem er í góðum
efnum.

Sveinn á Flotum þarf að
borga mi 2 kr. 19 auða meira
enn Olafur á Kliskenspi; 17 auða
meira enn Stepán á Úppsölum;

92 aum. meira enn Þorkell á
Flatafanga og 1 kr. 37 aum. meira
enn Oddur á Tyrpingastæðum!

Hjalmar á Egilsá þarf að borga
2 kr. 3 aum. meira enn Ólafur; 53 aum.
meira enn Stefán; 98 aum. meira
enn Þorkell og 1 kr. 43 aum. meira
enn Oddur!

Þetta vindið er ekki verra vel við-
felld og leiddi þess að þetta skuli
þurfa að vera auð. Einn þetta
er endin hefur á jöndunum " og
það er læg sem kóngur segir,
hvort ætli þú þar þu quð eða
vand". Slenn vita þetta, eða
að minnsta kosti ettu að vita
það, þegar bedid er um jöndunum
er til ábúðum; enn þetta er
aft og einatt helst þær jöndur
sem þeir fá tekið lífa á, og

kennur það þeir hant vidur á þá.

Það er lettra að þá þá jönd
til ábúðum, sem er stólsjönd. Það
dregr sig samman að þurfa að borga
álega af jöndum hundrunum þeirra
jöndur sem ekki er stólsjönd.

Í Silfrast. sákn er þessan
jöndur ekki stólsjöndur:

Silfrastadur

Óstri- Þat

Frænni- Þat

Þrákvangandi

Þeryngandi

Egilsá og

Tyrpingastadur. —

Þeir og Hjalmar voru þessan
samman við Odd, af þeir þann
er jöndur og í göðum efnum,
enn þann lífr þá á ekki stóls-
jönd.

Fundarboð

Hér með auglýsint, að sumnu-
laginn þá mest ber að messa á
Silfrastöðum, hef ég hugsað mér
að kveða til fundar þá menn,
sem þá eru við kirkju, og veða
bindindismálið, stefna bind-
indisfélag, ef menn vilja ganga
í bindindi. Þið egi því, hér með,
alla þá menn sem vilja styðja
að bindindinu að koma til
kirkju umgjetinn messudag.

Ög treysti mönnum til hins
besta í þessu efri. — 28. jún. 1897.

Með vindingu!

Baldvin Bergvinsson.

Britsjöri: Baldvin Bergvinsson.

Morgunstarman

1. ár } 15. febr. 1897. } No 11.

Hausti 1896.

Dýsir skína lofti frá —
lynchis rymir trega —
leikur glimmur evslum á
allt hið tímanlega G.

Hausti 1886?

(Rígnings- haustmikla).

Þeras sknidur sand á svörd —
sér ei quidastabi hjörd —
gera idur ekur skönd —
eru fridar spjällin hönd. G.